

[Justitsministeren.]

til at tage det hele op til revision. Men på den anden side har vi den opfattelse, at der egentlig ikke er de store vanskeligheder forbundet med loven ud over på det ene punkt, som vi behandler i dag, og derfor har vi ikke givet tankerne om en revision særlig høj prioritet. Jeg er nok også nødt til at sige, at det vil være vanskeligt at presse en sådan prioritet frem.

Jeg er naturligvis indstillet på i forbindelse med det, som fru Inge Fischer Møller og flere andre har sagt, at vi kan få nogle spørgsmål besvaret i folketingets retsudvalg. Det gælder i særlig grad det ene punkt, som flere af ordførerne har ønsket at få drøftet, nemlig sætterne første gang. Jeg er naturligvis indstillet på at møde frem i udvalget og drøfte dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ligsyn m.v.

(Lovforslag nr. 20. Fremsat 9/10 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Tastesen (S):

Der er få love, der bliver mere end 100 år gamle, men det er blevet tilfældet med ligsynsloven. Ved hjælp af administrative forskrifter har man altså klaret sig helt frem til i dag siden lovens ikrafttræden i 1871.

Flere forhold gør nu, at loven må revideres. Ud fra et samfundssynspunkt må det være rigtigt, at vi får ensartede forhold med hensyn til ligsyn og obduktion. I forvejen har vi vel verdens mest ærlige statistik, hvad angår selvmord, og det har ofte været generende for os, men jeg synes trods alt, at det er en væsentlig samfundsinteresse, at vi får rigtige oplysninger.

Jeg kan derfor på socialdemokratiets vegne give tilslutning til, at vi også får ensartede regler med hensyn til ligsyn, når det gælder så vigtige områder som trafikulykker og arbejdsulykker.

Jeg har dog en bemærkning vedrørende § 6, stk. 2, der drejer sig om obduktion. Vi kan ikke uden videre være medvirkende til at give retsmedicinerne en blankocheck til at foretage obduktion efter forgodtbefindende. Dette forhold vil vi gerne have belyst nærmere ved forhandlingerne i folketingets retsudvalg.

Lovforslaget indeholder en række principielle ændringer, hvoraf den vigtigste nok findes i § 2, stk. 5, vedrørende lægers adgang til ligsyn af nærmeste pårørende. En ulykkelig hændelse, som har optaget den offentlige debat det sidste års tid, er medvirkende årsag til, at en læge fremover ikke kan foretage ligsyn hos nærmeste pårørende. Dette bør være en selvfølge, en selvfølgelig retssikkerhed, som bør indføres i den nye lov.

En anden principiel ændring er, at et ønske om obduktion kan retsprøves. For det første vil pårørende til dem, der skal til obduktion, få underretning om, at man ønsker at foretage obduktion. Hvis man af en eller anden grund mener, at det er at gå for vidt, så kan de pårørende gøre gældende, at det skal domstolprøves. Det mener jeg som en væsentlig retsbeskyttelse, der indføres i loven.

Jeg kan altså på socialdemokratiets vegne i det store og hele give tilslutning til lovforslaget, men vil dog også gerne i udvalget drøfte det spørgsmål, om det er nødvendigt at anvende latinske ord i stedet for danske ord. Vi er jo ikke alle sammen så retslærde, som juristerne og muligvis justitsministeren er; derfor synes jeg, det kunne være ganske rart, hvis man anvendte danske ord i stedet for latinske ord — i det omfang dette nu engang er muligt.

Mette Madsen (V):

Som hr. Tastesen må jeg også sige, at det jo nok hører til sjældenhederne, at en lov bogstavelig talt ikke har været ændret siden 1871, som det forholder sig med loven om ligsyn m.v. Det har naturligvis ikke været muligt gennem 100 år ikke at tilpasse reglerne på dette område i takt med